

[Udenrigsministeren.]

det vilde være paakrævet at tilvejebringe en international Hjelpeorganisation for i Tide at kunne bekæmpe den Nød og Elenighed, som man forudsaa vilde blive et af Krigens Resultater. Det begyndte først i England paa et Tidspunkt, da man ikke havde nogen umiddelbar Udsigt til i en nærmere Fremtid at kunne vinde Krigen, og Bestræbelserne blev kort efter taget op af De forenede Stater. I London blev der nedsat et internationalt Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for mange allierede Nationer, som arbejdede med Forberedelsen af en international Organisation.

Grundlaget for Arbejdet var en statistisk Beretning, indeholdende Materiale, som blev tilvejebragt tit under meget besværlige Forhold, og indeholdende en Redegørelse for det formodede Behov i de forskellige Lande i Tiden lige efter Krigens Ophør. Under dette Udvalg har en Række Underudvalg i London arbejdet, og i en lang Række af disse Udvalg har der ogsaa siddet danske Repræsentanter, som under Krigen blev udpeget dertil af Gesandtskabet i London.

Det er bekendt, at ogsaa De forenede Stater meget aktivt har taget Del i Planlægningen af den internationale Hjælp til de ramte Lande. I Juni Maaned 1943 fremsatte Præsident Roosevelt over for de andre allierede Magters Regeringer et Forslag, som Herbert Lehmann, den tidligere Guvernør i Staten New York, havde udarbejdet, og som indeholdt en Plan til den internationale Hjelpeorganisation, som der nu er Spørgsmaal om at tiltræde for Danmarks Vedkommende. Dette Forslag fik Tilslutning fra 44 Stater, hvis Repræsentanter senere mødtes, og den 9. November 1943 vedtog de enstemmigt den foreliggende Overenskomst om Oprettelse af UNRRA. Umiddelbart derefter traadte den nye Organisation i Virksomhed.

Det er naturligt, at vi fra dansk Side har interesseret os for dette Hjelpearbejde og ogsaa for dets Forberedelse under Krigen. Bortset fra, hvad der blev forberedt i London, vil jeg gerne nævne, at særlig ogsaa vor Gesandt i Washington paa forskellige Maade har deltaget i og støttet det planlæggende Arbejde og som Observatør deltaget i de Raadsmøder inden for UNRRA, der har været holdt i De forenede Stater.

Efter Danmarks Befrielse fik den danske Regering officiel Opfordring til at tiltræde UNRRA-Organisationen, og ved kongelig Resolution af 11. Juli 1945 blev Gesandten i Washington bemyndiget til at begære Danmark optaget som Medlem, og dette

skete paa et Raadsmøde i London den 8. August i Fjor. Der blev herved paa sædvanlig Maade taget Forbehold med Hensyn til Ratifikation, og det er altsaa først efter, at Rigsdagen maatte have vedtaget det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, at Danmark vil kunne ratificere Overenskomsten.

Det er bekendt, at Midlerne til det store Hjelpearbejde tilvejebringes paa den Maade, at de forskellige Lande yder Bidrag dertil. Imidlertid er der en Forskel inden for de bidragydende Lande. Det er saaledes, at de Magter, som ikke har været besat under Krigen, betaler et Bidrag paa ikke mindre end 1 pCt. af vedkommende Lands Nationalindtægt. Det er paa denne Maade, UNRRA er kommet til at raade over meget store Beløb, hvoraf De forenede Stater yder 1 350 Mill. Dollars og England 320 Mill.; i alt drejer det sig om 2½ Milliard Dollars, som svarer til ca. 12 000 Mill. danske Kroner. Skønt dette Beløb er meget stort, er det et Spørgsmaal, om det er stort nok. Men derved maa man erindre, at trods UNRRA-Opgavernes verdensomspændende Karakter, er de dog i selve Overenskomsten begrænset. De er begrænset til en Førstehjælp, idet Formaålet er at træffe Foranstaltninger til at afhjælpe den øjeblikkelige efter Krigen opstaaede Nødstilstand, saa at man først og fremmest kan forebygge almindelig Hungersnød og forhindre Epidemier eller Kaos. Derfor tilføres der de haardest ramte Lande Levnedsmidler og Medicin og saadanne Raastoffer, som er nødvendige, for at de hurtigst muligt kan komme paa Fode, men UNRRA er ikke tænkt som nogen permanent Institution, idet det tværtimod er Tanken, at dens Virksomhed skal ophøre med Udgangen af indeværende Aar.

Medens de allierede Magter, som ikke har været besat under Krigen, saaledes betaler langt det største Bidrag til Udgifterne, betaler Lande, der har været besat, kun et Bidrag til Administrationsudgifterne. Det gælder foruden Danmark ogsaa saadanne Lande som Norge, Holland, Belgien og Sovjetunionen. Vore Lande er fritaget for at betale de store Tilskud, som for vort Vedkommende vilde have ligget omkring 70 Mill. Kr., hvorimod vi kun er opfordret til at betale vor Andel af Administrationsudgifterne, og denne Andel er for Danmarks Vedkommende fastsat til ½ pCt., saa at det Beløb i Penge, Danmark efter Overenskomsten skal yde, kun er 18 750 Dollars for Aaret 1945 og det dobbelte eller noget mere for Aaret 1946. Dertil kommer saa nogle Udgifter i danske Kroner, nemlig til UN-